

Guds suveränitet över villfarelse

Och om vårt evangelium nu verkligen är bortskymt av ett täckelse, så finnes det täckelset hos dem som gå förlorade. Ty de otrognas sinnen har denna tidsålders gud så förblindat, att de icke se det sken som utgår från evangelium om Kristi, Guds egen avbilds, härlighet. (2 Kor.4:3,4)

Den här världens gud är satan, men han styr den inte. Han kallas denna världens gud, därför att världen tillber och tjänar honom vare sig de vet om det eller ej. Var och en som tjänar sitt kötts lustar, tillber och tjänar satan som sin gud. Han är fader till köttet, som också kallas den gamla människan. Gud erkänner aldrig satan som suverän i Skrifterna.

Jesus sade: **"All auktoritet i himlen och på jorden har getts till mig."**

Satan binder de icketroendes sinnen så att de inte förstår och ser ljuset från Evangeliet. Vi kan se i Skrifterna att satan får sin auktoritet av Herren för att förblinda de icketroende.

**(1Pet.5:8) Varen nyktra och vaken. Eder vedersakare, djävulen, går omkring såsom ett rytande lejon och söker vem han må uppsluka.
(9) Stån honom emot, fasta i tron ...**

Vi äger förmågan att stå emot satan då vi vandrar i tro, men ordet "må" (på engelska "may") här antyder att han har tillåtelse att sluka dem som inte gör det. Kristnas eller ickekristnas otro ger tillåtelse åt satan. Tron som står emot och binder satan är en gåva från Gud (Ef.2:8). Satan har tillåtelse att sluka dem som inte har den gåvan.

(Joh.12:35) Jesus sade till dem: »Ännu en liten tid är ljuset ibland eder. Vandren medan I haven ljuset, på det att mörkret icke må få makt med eder

(Herren säger att för en tid kommer vi att få ta emot ljuset men vi måste göra någonting med det medan vi har det så att mörkret inte, övervinner oss.) ; **den som vandrar i mörkret, han vet ju icke var han går."**

(36) Tron på ljuset, medan I haven ljuset, så att I bliven ljusets barn.»

(Om vi inte handlar på ljuset nu kommer det att lämna oss och mörkret kommer att tättna. Om vi missar tillfället så betyder det att vi har blivit provade och misslyckats, om vi inte gör något med ljuset).

Detta talade Jesus och gick sedan bort och dölde sig för dem.

(Jesus döljer sig för dem som inte värdesätter ljuset tillräckligt för att agera på det.)

38 Ty det ordet skulle fullbordas, som profeten Esaias säger: »Herre, vem trodde, vad som predikades för oss, och för vem var Herrens arm uppenbar?»

39 Alltså kunde de icke tro; Esaias säger ju ytterligare:

40 »Han har förblindat deras ögon och förstocket deras hjärtan, så att de icke kunna se med sina ögon eller förstå med sina hjärtan och omvända sig och bliva helade av mig.»

Det är klart från Jes.6:9,10 som citeras längre fram att "Han" som förblindade deras ögon och förhärdade deras hjärtan är Herren.

Israel hade ljuset en lång tid, men de bar inte dess frukt. Många kristna har ljuset, men agerar inte på det.

De börjar i en skinande glans men snart förhärdar bekymmer, rikedomens bedräglighet, provningar och förföljelser deras hjärtan och tillåter mörkret att övervinna dem (Matt.13:19-23).

Vi måste tro på och vandra i ljuset medan vi har det så att Jesus inte drar sig undan och döljer sig för oss.

Kap 7 Suverän Gud - För oss och genom oss

(Jes.6:8) Och jag hörde Herren tala, och han sade: »Vem skall jag sända, och vem vill vara vår budbärare?» Och jag sade: »Se, här är jag, sänd mig.»

(9) Då sade han: »Gå åstad och säg till detta folk: 'Hören alltjämt, men förstå intet; sen alltjämt, men förnimmen intet'.

(10) Förstocka detta folks hjärta, och tillslut dess öron, och förblinda dess ögon, så att det icke kan se med sina ögon, eller höra med sina öron, eller förstå med sitt hjärta, och omvända sig och bli va helat.»

Gud förblindar ögon och hjärtan genom djävulen. Gud gör oss ansvariga att vandra i ljuset av Hans Ord då vi läser sanningarna där.

(1Joh.1:7) Men om vi vandra i ljuset, såsom han är i ljuset, så hava vi gemenskap med varandra, och Jesu, hans Sons, blod renar oss från all synd. Att vandra i ljuset helgar oss. Gud har en metod för att rensa kyrkan, som de flesta inte förstår.

(2Tess.2:3) Låten ingen bedraga eder om vad sätt det vara må. Ty först måste avfallet hava skett ...

(8) Sedan skall »den Laglöse» träda fram, och honom skall då Herren Jesus döda med sin muns anda och tillintetgöra genom sin tillkommelses uppenbarelse --

(9) honom som efter Satans tillskyndelse kommer med lögnens alla kraftgärningar och tecken och under

(10) och med orättfärdighetens alla bedrägliga konster, för att bedraga dem som gå förlorade, till straff därför att de icke gävo kärleken till sanningen rum, så att de kunde bli frälsta.

(11) Därför sänder ock Gud över dem villfarelsens makt, så att de sätta tro till lögnen,

(12) för att de skola bli dömda, alla dessa som icke hava satt tro till sanningen, utan funnit behag i orättfärdigheten.

Vi ser här att avfallet kommer genom Satans villfarelse. Gud sänder denna villfarelse till dem som inte älskar sanningen så att de ska kunna dömas.

Förresten, detta brev är adresserat till kyrkan. Endast kristna (om man använder termen fritt) kan avfalla.

Vi har ett stort avfall redan idag, men en ännu större villfarelse är på kommande. Innan Gud sänder en dom sänder Han först "**villfarelsens makt**" för att rensa kyrkan.

Vem kommer att tro på en lögn? Det är de ogudaktiga och onda som kommer att göra det.

(Ord.17:4) En ond människa aktar på ondskefulla läppar, falskheten lyssnar till fördärvliga tungor.

(11) Upprorsmakaren vill allenast vad ont är, men en budbärare utan förbarmande skall sändas mot honom.

De onda människorna kommer att bli utrensade genom villfarelse. Det kommer att bli allt klarare vad de är, på grund av att de kommer att köpa lögnen och avfalla. De rättfärdiga älskar Guds Ord och sanningen, och kommer därför inte att bli bedragna.

(1Kor.11:19) Ty partier (grekiska: "irrläror") måste ju finnas bland eder, för att det skall bliva uppenbart vilka bland eder som hålla provet.

Det är nödvändigt att det finns irrläror bland oss så att de som är godkända av Gud kan bli kända. Gud gör två saker med villfarelse och ondska: Han avslöjar både de onda och de sanna.

Detta har varit Guds metod genom hela historien, att separera sitt folk från "ogräset". Samma sorts människor dras till varandra (Birds of a feather flock together). Gud kommer att samla ogräset i högar för att bränna det.

Villfarelse är en av Guds metoder för att pröva vem som ska anses värdig himmelriket. Kom ihåg att denna verksamhet från Satan kommer att komma genom kraft, tecken och lögnens under.

Kap 7 Suverän Gud - För oss och genom oss

Dessa är ersättningar till det äkta och används för att pacificera kyrkan, för att bekräfta lögnerna som har blivit predikade.

Det äkta räknas upp som den Helige Andes gåvor i 1Kor.12:4-11. Den Helige Andes gåvor är

- visdomens ord;
- kunskapens ord;
- tro;
- helanden;
- mirakler;
- profetior;
- att skilja mellan andar;
- olika slag av tungotal
- och uttydning av tungotal.

För vår egen säkerhet borde vi lyda Paulus som sade: ***"Lär er att inte gå utöver det som är skrivet."***

Hur så många kan tro att en del av sådant som vi har sett hända i kyrkorna idag är Skriftsenliga manifestationer av den Helige Ande, ja det är mer än jag kan fatta.

Då vi ser till värdet av dessa fåniga tecken vad gäller frälsning, helande, befriande eller försörjning, så finns det ingen jämförelse.

(5 Mos.13:1) Om en profet eller en som har drömmar uppstår bland dig, och han utlovar åt dig något tecken eller under,

(2) och sedan det tecken eller under, verkligen inträffar, varom han talade med dig, i det att han sade: »Låt oss efterfölja och tjäna andra gudar (Elohim), som I icke känner»,

Här har vi en falsk profet som pratar om ett tecken som inte sker. Ingen falsk profet kan kommendera något och få det att ske utan att Gud säger det.

(Klag.3:37) Vem sade, och det vart, om det ej var Herren som bjöd?

Här är det klart att Gud prövar sitt folk med falska påståenden. Denne profet säger: ***"Låt oss efterfölja andra gudar."***

Detta är inte så ovanligt som vi kunde tro. Egentligen så är det hebreiska ordet för "gudar" här samma ord som används överallt i Gamla Testamentet för vår Gud, "Elohim."

I detta fall så pratar han om en falsk elohim. Det finns många falska elohim, för alla som har en Jesus efter sin egen smak och inte Bibelns Jesus har en falsk elohim.

(5 Mos.13:3) så skall du ändå icke höra på den profetens ord eller på den drömmaren, ty HERREN, eder Gud, sätter eder därmed allenast på prov, för att förnimma om I älsken HERREN, eder Gud, av allt edert hjärta och av all eder själ.

Falska profeter prövar oss inför Gud genom villfarelse. Gud säger att det är nödvändigt för oss att bli testade genom villfarelse för att se om vi älskar Honom. De som älskar Honom kommer inte att köpa lögnen.

(5 Mos.8:2) Och du skall komma ihåg allt vad som har skett på den väg HERREN, din Gud, nu i fyrtio år har låtit dig vandra i öknen, för att tukta dig och pröva dig, så att han kunde förnimma vad som var i ditt hjärta: om du ville hålla hans bud eller icke.

Kap 7 Suverän Gud - För oss och genom oss

Detta är hela poängen. En profetia, dröm, vision, undervisning eller vad som helst som vi tar emot och som inte är i överensstämmelse med Herrens befallningar, är ett test från Gud, för att se om vi är värdiga riket.

(Hes.14:1) Och några av de äldste i Israel kommo till mig och satte sig ned hos mig.

(2) Då kom HERRENS ord till mig. Han sade:

(3) Du människobarn, dessa män hava låtit sina eländiga avgudar få insteg i sina hjärtan och hava ställt upp framför sig vad som är dem en stötesten till missgärning. Skulle jag väl låta fråga mig av sådana?

En avgud är vad som helst som kräver mer av vår kärlek, tid eller pengar än Gud; den mest onda av dessa avgudar är *min egen vilja*.

Borde vi alls fråga om Herrens ledning, om det enda vi vill är vad vi själva vill?

Det är farligt att fråga Herren med själviska motiv. Vi kanske tillfredsställer vårt kött men förlorar välsignelsen.

(Hes.14:4) Nej; tala därför med dem och säg till dem: Så säger Herren, HERREN: Var och en av Israels hus, som låter sina eländiga avgudar få insteg i sitt hjärta och ställer upp framför sig vad som är honom en stötesten till missgärning, och så kommer till profeten, honom skall jag, HERREN, giva svar såsom han har förtjänat genom sina många eländiga avgudar.

Gud är inte vår Gud och vi är inte Hans tjänare om vår vilja är viktigare än Hans vilja. Innan vi frågar Gud så borde vi fråga oss själva om vi skulle vara lika villiga att gå i motsatt riktning om Han ger ett sådant svar. Om svaret är nej så har vi en avgud. Vi borde göra upp med våra avgudar först.

(Ef.5:5) Ty det bören I veta, och det insen I också själva, att ingen otuktig eller oren människa har arvedel i Kristi och Guds rike, ej heller någon girig, ty en sådan är en avgudadyrkare.

Det grekiska ordet för "girig" betyder "att begära mer."

En person som begär mer än nödvändigt är en avgudadyrkare. Ordet "avgudadyrkare" kommer från två ord; *eidolo*, som betyder "det som syns" och *latres* som betyder "en tjänare till."

De som konstant begär mer är tjänare till det som syns (fysiska saker), inte till Herren. Dessa saker kan vara vad som helst – egendom, ett jobb, en religion eller människor för att nämna några få.

Människor kan tjäna sig själva. De kan vara sina egna avgudar liksom fördärvets son som sitter i Guds tempel och gör sig själv till gud. Judas som Jesus kallade fördärvets son satt tillsammans med lärjungarna, som var Guds tempel.

Han var sin egen avgud för han ville endast behaga sig själv. Det finns många Judas idag.

(2 Mos.20:3) Du skall inga andra gudar hava jämte mig. Vad som helst som är viktigare för oss än Herren kommer att bedra oss om vi inte avstår från det.

(Hes.14:7,8) Ty om någon av Israels hus, eller av främlingarna som bo i Israel, viker bort ifrån mig, och låter sina eländiga avgudar få insteg i sitt hjärta och ställer upp framför sig vad som är honom en stötesten till missgärning, och så kommer till profeten, för att denne skall fråga mig för honom, så vill jag, HERREN, själv giva honom svar:

(8) jag skall vända mitt ansikte mot den mannen och göra honom till ett tecken och till ett ordspråk, och utrota honom ur mitt folk; och I skolen förnimma att jag är HERREN.

Sådana som är separerade från Gud på grund av sina avgudar kommer att få svar i enlighet med lustarna i sina egna hjärtan.

Gud kommer att ge dem ett svar som inte är ett riktigt svar, för Han kommer att svara enligt deras lustar.

Kap 7 Suverän Gud - För oss och genom oss

Kom ihåg vad Gud sa: **"så vill jag, HERREN, själv giva honom svar."**

Herrens svar må komma genom en avfallen profet, en religion, en tanke, en dröm, ett ord eller en doktrin, men det kommer att bedra.

Detta kan medföra straff eller till och med avfall som vi ser i vers åtta.

(Hes.14:9) Men om profeten låter förföra sig och talar något ord, så har jag, HERREN, låtit den profeten bliva förförd; och jag skall uträcka min hand mot honom och förgöra honom ur mitt folk Israel.

En äkta profet som har avgudar, eller en falsk profet kan bli förförd av ett falskt ord från Gud, som vi kommer att få se.

(2 Tess.2:11) Därför sänder ock Gud över dem villfarelsens makt, så att de sätta tro till lögnen, Herren sänder det falska ordet därför att människorna inte älskar Honom utan världen.

(1 Joh.2:15) ... Om någon älskar världen, så är Faderns kärlek icke i honom. Vi är här för att bevisa vem det är som älskar Gud.

Gud kommer att rena sin kyrka i dessa dagar på grund av att det finns så många avgudar i den. Religion kan vara en avgud.

Om Guds Ord säger en sak och vi tror på vår religion som säger något annat, så är vår religion en "babylonisk" avgud. Gud kommer då att sända en villfarelse.

Vi kan se hur den kan vara en mer och mer urartande väg att färdas på. Ju mer vi tror på religion i stället för Gud, desto mera villfarelse kommer in. Ingenting annat än Guds Ord borde få beröra oss.

(Rom.3:4) Bort det! Må Gud stå såsom sannfärdig, om ock »var människa är en lögnare». Så är ju skrivet: »På det att du må finnas rättfärdig i dina ord och få rätt, när man sätter sig till doms över dig.»

Då vi instämmer med Gud mitt i domen så kommer vi att segra. Dessa är de människor som Gud räknar som rättfärdiga.

Då vi tar emot en profetia, vision, dröm, uppenbarelse eller ett ord som instämmer med Guds Ord så ska vi prisa Herren, för Ordet ger inte särskilt många specifika befallningar.

Det berättar inte för oss var Gud vill att vi ska bo eller arbeta eller vem Han vill att vi ska gifta oss med.

Det ger oss principer så att vi ska kunna få reda på Herrens verkliga vilja inom alla områden.

Vi kanske åtrår något så mycket att vi hör "Herrens Ord." Vi kan bli överbevisade att detta är vad Herren vill att vi ska göra för att senare upptäcka att vi missat Gud.

Vi måste vara försiktiga, därför att om våra begär inte först är i enlighet med Herrens vilja, så kan vi bli vilseledda.

Låt oss än en gång se på Bileams situation, men nu från en annan synvinkel.

Israels barn befann sig på Moabs slättland. Balak, kungen i Moab var mycket förskräcklig i Israels ögon. Han samlade ihop de äldste från Midjan och Moab. De beslöt att de skulle leja Bileam att förbanna dessa människor.

Balak sade till Bileam: **»... Ty jag vet att den du välsignar, han är välsignad, och den du förbannar, han bliver förbannad.» (4Mos.22:6).**

Han insåg inte att det inte var Bileam utan Gud som räknades i denna situation, för **"Såsom sparven far sin kos, och såsom svalan flyger bort, så far en oförtjänt förbannelse förbi."** (Ord.26:2)

Om Bileam skulle ha talat Herrens Ord så skulle det ha skett. "Profeten" Bileam gick till Herren med ett löfte om belöning i sitt hjärta och en begäran om att förbanna Israel på sina läppar.

Kap 7 Suverän Gud - För oss och genom oss

(4 Mos.22:12) Då sade Gud till Bileam: »Du skall icke gå med dem; du skall icke förbanna detta folk, ty det är välsignat.»

(13) Om morgonen, när Bileam hade stått upp, sade han alltså till Balaks furstar: »Gån hem till edert land, ty HERREN vill icke tillstödja mig att följa med eder.»

Balak gav inte upp. Han sände ännu förskräckligare prinsar som erbjöd Bileam en mycket stor heder och därtill vad han än ville ha. Bileam beslöt att fråga Herren igen eftersom detta lät som ett verkligt gott erbjudande.

(4 Mos.22:19,20) Men stannen nu också I kvar har över natten, för att jag må förnimma vad HERREN ytterligare kan vilja tala till mig.»

(20) Och Gud kom till Bileam om natten och sade till honom: »Om dessa män hava kommit för att kalla dig, så stå upp och följ med dem. Men allenast vad jag säger dig skall du göra.»

Bileam gillade inte Guds "nej" så Han gav honom ett "ja" för att ta kål på hans giriga egenvilja.

(21) Om morgonen, när Bileam hade stått upp, sadlade han alltså sin åsninna och följde med Moabs furstar.

(22) Men då han nu följde med, upptändes Guds vrede, och HERRENS ängel ställde sig på vägen för att hindra honom, där han red på sin åsninna, åtföljd av två sina tjänare.

Observera att Gud var vred över att han gjorde tvärt emot det första ordet som Gud talade till honom. Åsnan som förde Bileam till hans belöning, såg ängeln med draget svärd som stod i vägen och stannade, och räddade därmed Bileams liv.

Bileam, ännu omedveten om ängeln, var rasande och slog åsnan. Då öppnade Gud åsnans mun för att tala förstånd med Bileam. Han var så förblindad av den eventuella belöningen att han inte insåg att en åsna, som verkade vara förståndigare än han, höll på att argumentera med honom.

(4 Mos.22:32) Och HERRENS ängel sade till honom: »Varför har du nu tre gånger slagit din åsninna? Se, jag har gått ut för att hindra dig, ty denna väg leder till fördärv och är mig emot.

På grund av Bileams egenvilja gav Herren honom det som han ville höra, och sade till honom att gå och berätta det som han hade fått höra. Men då Bileam gav sig iväg stod en Herrens ängel och väntade för att döda honom.

Bileam fick följande uppenbarelse genom detta:

(4 Mos.23:19) Gud är icke en människa, så att han kan ljuga, icke en människoson, så att han kan ångra något. Skulle han säga något och icke göra det, tala något och icke fullborda det?

Gud behöver aldrig ändra sig. Han är Gud och gör inga misstag. Ur vårt perspektiv så ändrar Gud sig, för Han varnar oss eller ger löften som är beroende av våra reaktioner. Bileam ville verkligen att Gud skulle ändra sitt Ord.

Har vi männe någon gång varit i en sådan situation också? Det är en farlig plats att vara på om vi vill ha ett rakt svar av Gud. Gud kan sända villfarelse som leder till korsfästelse av köttet, eller i allvarligare fall förtappelse som t.ex. ett svärd i vår väg.

(Jer.4:10) Men jag sade: »Ack Herre, HERRE, svårt bedrog du sannerligen detta folk och Jerusalem, då du sade: »Det skall gå eder väl.» Svärdet är ju nära att taga vårt liv. (Jud. v. 11) Ve dem! De hava trätt in på Kains väg, de hava för löns skull störtat sig i Bileams villfarelse och hava gått förlorade till följd av en gensträvighet lik Koras.

Vi kan bli engagerade av våra själviska önsknings. Bileam ville att Gud skulle säga "ja" till honom och vägrade att höra Guds "nej" så därför sa Gud "ja."

Var försiktig med hur mycket du vill ha något från Gud. Han vill att vi ska kapitulera inför Honom, att vi ska åtrå det som Han vill och att "ta Honom på Ordet."

Låt inte köttet bli bortblandat med röster som talar tvärt emot vad Ordet redan har talat. Gud kommer nämligen i så fall att sända villfarelse.

Kap 7 Suverän Gud - För oss och genom oss

(2 Tess.2:11,12) Därför sänder ock Gud över dem villfarelsens makt, så att de sätta tro till lögnen.

(12) för att de skola bliva dömda, alla dessa som icke hava satt tro till sanningen, utan funnit behag i orättfärdigheten.

Många är de som har adopterat vilseledande doktriner som blidkar deras själviska önsknings, som till exempel

- materialistisk framgång hellre än offer;
- ovillkorlig evig säkerhet så man kan leva efter köttet utan att behöva frukta för Guds varningar;
- uppryckande utan rening genom vedermöda;
- evigt liv utan lärjungaskap och helighet och så vidare.

Guds folk har rättfärdigat precis allt för att stilla sitt kött, såsom obibliska skillsmässor, aborter, dryckenskap, droger, lögn, stöld o.s.v.

Att tillfredsställa köttet är villfarelse. Satan och hans tjänare är angelägna att berätta för oss vad köttet vill höra.

(2 Kor.11:14) Och detta är icke att undra på. Satan själv förskapar sig ju till en ljusets ängel.

(15) Det är då icke något märkligt, om jämväl hans tjänare så förskapa sig, att de likna rättfärdighetens tjänare....

Balaam lärde sig en läxa tillfälligt.

(4 Mos.22:18) Då svarade Bileam och sade till Balaks tjänare: »Om Balak än gäve mig så mycket silver och guld som hans hus rymmer, kunde jag dock icke överträda HERRENS min Guds befallning, så att jag gjorde något däremot, vare sig litet eller stort.

Dessa var sanningens ord som kom från ett svekfullt hjärta. Bileam var ännu girig och skulle eventuellt kunna ge efter för mutor igen. Det slutade med att han undervisade Balak om hur man ska kasta en "snubbelsten" framför Israels barn genom att lära dem att äta mat som offrats till avgudar och att utöva otukt (Upp.2:14).

Bileam kunde inte förbanna Israels barn på grund av deras position inför Gud. Därför lärde Bileam Balak att fresta Israel att gå till en plats där Gud skulle kunna förbanna dem. Detta är exakt vad som hände. Gud visste vad Bileam höll på med. Israel testades men underkändes.

Efter att David syndat med Batseba tillskansade hans egen son Absalom riket, och David blev tvungen att fly för sitt liv. Absalom ärvde två ledare efter David.

(2 Sam.16:23) Den tiden gällde nämligen ett råd som Ahitofel gav lika mycket som om man hade frågat Gud till råds; så mycket gällde vart råd av Ahitofel både för David och för Absalom.

Så rådet som Ahitofel gav till Absalom var gott, precis som om det hade kommit från Gud.

(2 Sam.17:1) Och Ahitofel sade till Absalom: »Låt mig utvälja tolv tusen män, så vill jag bryta upp och förfölja David i natt. (2) Då kan jag komma över honom och förskräcka honom, medan han är utmattad och modlös, och allt hans folk skall då taga till flykten; sedan kan jag döda konungen, när han står där övergiven.

Han ville fånga David med en liten och snabb specialstyrka innan David hade nått alltför långt ut i öknerna.

Efter att de hade fått detta råd av Ahitofel kallade Absalom till sig Husaj, den andre rådgivaren.

Husaj var lojal mot David i hemlighet. Han rådde kungen att samla ihop hela Israel och fånga David och folket som var tillsammans med honom och slå varenda en av dem.

Kap 7 Suverän Gud - För oss och genom oss

Husaj visste att det skulle ta ett tag att samla ihop Israels folk, så under tiden sände han ett meddelande till David att snabbt fly ut i öknen där han kunde vara trygg.

(2 Sam.17:14) Då sade Absalom och alla Israels män: »Arkiten Husais råd är bättre än Ahitofels råd.» HERREN hade nämligen skickat det så, att Ahitofels goda råd gjordes om intet, för att HERREN skulle låta olycka komma över Absalom.

Med Guds hjälp enades alla män i Israel om att anta det dåliga rådet, vilket hjälpte David att fly och kostade Absalom hans fru.

Följ aldrig den stora massan som bekänner sig till en religion. De följer ett ledarskap som har tillskansat sig auktoritet. Då Herren vill döma någon så kan Han ge mängder av dåliga råd och leda denne att följa dem.

I dessa dagar lyssnar många till dåliga råd från sina avfallna ledare, vilket leder till att de kommer att bli dömda. Tio av Israels tolv stammar tillbad vilddjurets tecken, guldkalven, på deras ledarskaps inrådan (1Kon.12:25-32).

Så här är det också idag bland dem som bekänner sig vara Guds folk, eftersom historien alltid upprepar sig själv. (Ord.1:9)

De flesta av dem som är kristna endast till namnet kommer att ta vilddjurets märke, men de sanna lärjungarna kommer inte att göra det. De kommer inte att bli bedragna eftersom de älskar sanningen.

Ahab, den onde kungen över Israels tio avfallna norra stammar försökte överbevisa Jehosafat, kungen av Juda, att alliera sig med honom för att anfälla syrierna vid Ramot i Gilead. Denna historia kan tillämpas idag på att göra en allians med ondska och bedrägeri.

(1 Kon.22:5,6) Men Josafat sade ytterligare till Israels konung: »Fråga dock först HERREN härom.»

(6) Då församlade Israels konung profeterna, vid pass fyra hundra män, och frågade dem: »Skall jag draga åstad mot Ramot i Gilead för att belägra det, eller skall jag avstå därifrån?» ...

Kom ihåg att dessa fyrahundra män inte var Baals profeter som dödades i 1Kon.18 av Elia.

Sedan tog Herrens profeter över. Vi ska se att dessa Herrens profeter hörde till Ahab. Så han samlade ihop dessa fyrahundra "ja sägare" och hörde sig för hos dem om de var med på att gå ut i strid mot arameerna.

(1 Kon.22:6) ... De svarade: »Drag ditupp; Herren skall giva det i konungens hand.» (Jhosafat kände sig ännu olustig på grund av att Herren lade detta på hans hjärta för att varna honom.)

(7) Men Josafat sade: »Finnes här ingen annan HERRENS profet, så att vi kunna fråga genom honom?»

(8) Israels konung svarade Josafat: »Här finnes ännu en man, Mika, Jimlas son, genom vilken vi kunna fråga HERREN; men han är mig förhatlig, ty han profeterar aldrig lycka åt mig, utan allenast olycka.» Josafat sade: »Konungen säge icke så.»

(9) Då kallade Israels konung till sig en hovman och sade: »Skaffa skyndsamt hit Mika, Jimlas son.»

(10) Israels konung och Josafat, Juda konung, sutto nu var och en på sin tron, iklädda sina skrudar, på en tröskplats vid Samarias port, under det att alla profeterna profeterade inför dem.

(11) Då gjorde sig Sidkia, Kenaanas son, horn av järn och sade: »Så säger HERREN: Med dessa skall du stänga araméerna, så att de förgöras.»

(12) Och alla profeterna profeterade på samma sätt och sade: »Drag upp mot Ramot i Gilead, så skall du bliva lyckosam; HERREN skall giva det i konungens hand.»

(13) Och budet som hade gått för att tillkalla Mika talade till honom och sade: »Det är så, att profeterna med en mun lova konungen lycka; låt nu dina ord stämma överens med vad de hava talat, och lova också du lycka.»

(Det är frestande att samtycka med majoritetens samstämmighet.)

(14) Men Mika svarade: »Så sant HERREN lever, jag skall allenast tala det som HERREN säger till mig.»

(15) När han sedan kom till konungen, frågade konungen honom: »Mika, skola vi draga åstad till Ramot i Gilead för att belägra det, eller skola vi avstå därifrån?» Han svarade honom: »Drag ditupp, så skall du bliva lyckosam; HERREN skall giva det i konungens hand.»

Du måste inse att Mikas ord "Drag ditupp, så skall du bliva lyckosam" var från Herren.

Mika gav ett löfte att vad Herren sade, det skulle han säga. Gud befallde kungen genom Mika att dra upp och ha framgång för detta var det svar som kung Ahab ville ha. Liksom Bileam så fick han det svar han ville ha. Gud är suverän över villfarelse, men ingen är oskyldig då man är vilseledd.

(16) Men konungen sade till honom: »Huru många gånger skall jag besvärja dig att icke tala till mig annat än sanning i HERRENS namn?»

(17) Då sade han (Mika): »Jag såg hela Israel förskingrat på bergen, likt får som icke hava någon herde. Och HERREN sade: 'Dessa hava icke någon herre; må de vända tillbaka hem i frid, var och en till sitt.'»

(En sann profet som inte var motiverad av vinst profeterade om Ahabs död och om att de skulle förlora striden.)

(18) Då sade Israels konung till Josafat: »Sade jag dig icke att denne aldrig profeterar lycka åt mig, utan allenast olycka?»

(19) Men han sade: »Hör alltså HERRENS ord. Jag såg HERREN sitta på sin tron och himmelens hela härskara stå där hos honom, på hans högra sida och på hans vänstra.

I Job 1:6 var Guds söner samlade inför Herren och Satan stod mitt ibland dem. Vad gjorde han där egentligen? Det står här att:

" himmelens hela härskara ... på hans högra sida och på hans vänstra."

Vem var det som Herren samlade på sin vänstra sida? Jo, det var getterna och de ogudaktiga (Matt.25:33).

(1Kon.22:20) Och HERREN sade: 'Vem vill locka Ahab att draga upp mot Ramot i Gilead, för att han må falla där?'

(Herren frågade efter en ande som skulle förvillan Ahab.)

Då sade den ene så och den andre så.

(21) Slutligen kom anden fram och ställde sig inför HERREN och sade: 'Jag vill locka honom därtill.' HERREN frågade honom: 'På vad sätt?'

(22) Han svarade: 'Jag vill gå ut och bliva en lögnens ande i alla hans profeters mun.' (Observera att anden sade "hans" profeter, inte "dina" profeter.) **Då sade han (Gud): 'Du må försöka att locka honom därtill, och du skall också lyckas; gå ut och gör så.'**

(23) Och se, nu har HERREN lagt en lögnens ande i alla dessa dina profeters mun.... Observera "dina profeter." Dessa profeter tillhörde inte så mycket till Herren som de gjorde till Ahab.

Det avfallna ledarskapet i de norra tio stammarna var förvillade av Gud så att de skulle ledas in i en strid som de inte kunde vinna.

Här är fyrahundra av Herrens profeter som profeterade genom en lögnens ande. De var antagligen matade från Ahabs bord och åträdde hans ynnest.

Kap 7 Suverän Gud - För oss och genom oss

Det var fyrahundra falska profeter mot en sann, precis samma förhållande som vi har idag.

De älskade ersättningen som de skulle få genom att göra fel saker. Vad är det som motiverar en kristen att samtycka med sin religion eller pastor om den eller han inte samtycker med Guds Ord? Jo, det är avguderiet som förvillar deras hjärtan.

Vi måste vara sanna mot Herren och inte bli påverkade av respekten för människor.

Jag var gästpredikant i en församling en gång där pastorn skulle tala före mig. Han gick av och an på plattformen och delade en del saker med församlingen.

Plötsligt gick han fram till mig och frågade: "Inte sant, David?" Jag svarade försiktigt: "Nej" och skakade på huvudet. Pastorn tog om det på nytt men gick sedan iväg och fortsatte att predika. Senare gick han fram till mig igen, och samma sak hände.

Slutligen så kunde en man som satt bredvid mig inte hålla sig längre utan frågade: "Svarade du verkligen 'nej'?" Jag svarade: "Ja, och om han inte vill ha min uppfattning som jag anser är sann, så borde han inte ha frågat."

Efter mötet kom pastorn och frågade vad som var fel. Jag berättade för honom att hans uppfattningar var felaktiga och att sanningen var den och den i enlighet med Ordet. Jag bad honom också att inte ställa fler frågor till mig i mötet. Nåja, han kastade inte ut mig, utan istället hamnade jag att undervisa där en hel del för en tid efteråt.

Ahab litade inte på sina fyrahundra profeter men fruktade för en annan profet.

(1 Kon.22:30) Och Israels konung sade till Josafat: »Jag vill förkläda mig, när jag drager ut i striden, men du må vara klädd i dina egna kläder.» Så förklädde sig Israels konung, när han drog ut i striden.

(34) Men en man som spände sin båge och sköt på måfå (Hebreiska: "anspråkslöst"), **träffade Israels konung i en fog på rustningen...**

Det hände sig att denne arameiske man sköt i riktning mot fienden och träffade Ahabs mitt i en fog på rustningen. Vi kan inte lura Gud. Jag vet inte vem som var simplare; mannen som spände bågen eller Ahab som trodde att han kunde gömma sig undan Guds vrede genom att byta kläder.

Det finns flera goda sensmoraler till denna historia. Den första är att du inte kan gå på majoritetens val. Här var ett fall med fyrahundra mot en och majoriteten hade fel. Genom historien har majoriteten av vad som har blivit kallat Guds folk haft fel.

Det andra är att du måste se noggrant på dina motiv då du frågar Herren. Om dina motiv är orena så kommer du att få ett svar som ditt kött vill ha.

I detta fall så fick Ahab det svar han ville ha och blev dödad. Jehosafat blev straffad och miste nästan sitt liv genom att göra en allians med en ond kung. Han lärde inte sin läxa utan allierade sig med Ahabs onde efterträdare och miste sina befästningar och sitt liv. (2Krön.20:35-21:1).

Vi kan bli vilseledda genom att vilja ha våra egna önskingar eller genom att följa majoriteten.

Det behöver inte vara en profet som talar till oss. Herren kan ge oss en dröm, vision eller doktrin som vilseleder oss, eller så kan det vara en människa vi respekterar som gör det.

Gud kan svara oss i enlighet med våra avgudar.

Då Jerobeam var kung över de norra tio stammarna, så var han rädd att hans folk skulle gå och tillbe i templet i Jerusalem och, som ett resultat av detta, stanna och tjäna kungen av Juda.

Han beslöt att han skulle resa altare åt människorna i Betel och Dan. Jerobeam tillverkade sedan två guldkalvar och kallade dem *Elohim* på hebreiska (1Kon.12:28).

Han satte vår Guds namn på sin egen skapelse. Aron gjorde samma sak då Israel kom ut ur Egypten. Han byggde en guldkalv och kallade den *YHWH* och *Elohim* på hebreiska.

De avfälliga religionerna undervisar en Jesus efter deras egen skapelse, inte Bibelns Jesus.
Paulus kallade honom **"en annan Jesus"**

Kap 7 Suverän Gud - För oss och genom oss

(2 Kor.11:4). Jerobeam och hans folk tjänade en annan Jesus. Guldkalven var den egyptiska guden Apis som kallades för skaparen. Med andra ord så tillbad de den gud som de kände i världen innan de åt Lammet och kom ut från Egypten.

Många "kristna" tillber en Jesus som är acceptabel för världen och för köttet. Men han är inte den sanne Guden utan en bedragare. Jerobeam och hans avfallingar tillsatte också präster (tjänare) som inte var leviter (1Kon.12:31).

Detta säger mig att i tio av de tolv stammarna var tjänarna inte förordnade av Gud utan de var istället avfälliga. Detta är exakt vad som händer i kyrkan idag.

Av tolv spanare gav tio en ond rapport och dog i öknen eftersom de fick församlingen att tala emot Herren (4 Mos.14:36-38)

Gud sände en ung profet för att profetera mot altaret i Betel. På hebreiska betyder "Betel" "Guds hus." Naturligtvis så kallade de det för "Guds hus," men det var ett falskt Guds hus eftersom det äkta huset fanns i Jerusalem.

På den tiden stod kungen vid altaret och offrade rökelse inför folket. Då profeten profeterade mot altaret räckte kungen ut armen och pekade med sin hand mot profeten och befälde sina män att gripa honom. Precis i det ögonblicket blev kungens hand förlamad och han kunde inte dra den tillbaka. Altaret rasade samman och askan vällde ut vilket profeten profeterade att kunde hända.

Detta symboliserade uppenbarligen att Gud inte accepterade deras offer på denna avfallna plats. Kungen bad profeten att hela hans hand, så profeten bad och Herren helade kungens hand.

Som ett resultat av detta ville kungen bjuda hem profeten för att belöna honom. Profeten avböjde eftersom han var befalld av Herren att varken äta bröd eller dricka vatten på den platsen (1Kon.13:8,9).

Vad var det för en plats? Det var den plats där Guds folk var avfälliga och där deras ledare inte var förordnade av Gud. Det var ett avfälligt religiöst system. Vi får inte äta deras bröd! Detta representerar att ta del av en falsk Jesus eftersom Han var livets bröd (Joh.6:48).

Jesus är också Ordet (Joh.1:1). Jesus sade att vi skulle akta oss för fariseernas surdeg. Syra förändrar brödet (Ordet) så att det blir mer acceptabelt för köttet. Inte heller ska vi dricka deras vatten vilket representerar en falsk ande formad av ett falskt ord. Jesus befäller oss att komma till Honom och dricka av det levande vattnet från Anden genom Skrifterna.

(Joh.7:37) På den sista dagen i högtiden, som ock var den förnämsta, stod Jesus där och ropade och sade: »Om någon törstar, så komme han till mig och dricka.»

(38) Den som tror på mig, av hans innersta skola strömmar av levande vatten flyta fram, såsom skriften säger.»

(39) Detta sade han om Anden, vilken de som trodde på honom skulle undfå.

Utän detta så är varje Jesus som vi möjligen känner en annan Jesus.

Profeten var lydlig och lämnade de där avfälliga människorna. I denna stad, Betel, fanns en äldre profet som hade hört vad den unge profeten gjorde. Han sadlade sin åsna och hann upp honom.

(1 Kon.13:15) Då sade han till honom: »Kom med mig hem och ät med mig.»

(16) Men han svarade: »Jag kan icke vända om med dig och följa dig, och jag vill icke äta eller dricka med dig här på orten;

(17) ty så har blivit mig sagt genom HERRENS ord: Du skall varken äta eller dricka där; du skall icke heller gå tillbaka samma väg du har gått dit.»

(18) Han sade till honom: »Jag är ock en profet såsom du, och en ängel har talat till mig på HERRENS befallning och sagt: 'För honom tillbaka med dig hem och giv honom att äta och dricka.'» Men häri ljög han för honom.

(19) Då vände han tillbaka med honom och åt i hans hus och drack.

Den unge profeten trodde felaktigt att Gud hade ändrat sitt Ord som hade blivit gett åt honom från början och åt och drack således av det avfallna ordet.

Kap 7 Suverän Gud - För oss och genom oss

Jud.1:3 befäller oss att nitiskt hålla fast vid tron som en gång gavs till de heliga.

Idag talar många om, som inte har någon biblisk grund, att efter apostlarna ändrade Gud det som Han kallar ett **"evigt förbund."**

Denna lögn har berövat kyrkan dess kraft genom att ersätta Jesus med en guldkalv.

Daniel och hans tre vänner skulle inte ha kunnat befläcka sig med babylonisk mat (Dan.1:5-16). Efter att ha vägrat äta babylonisk mat sades det åt dem att de hade tio gånger högre visdom och förståelse än dem som åt (Dan.1:17-21). De var också de enda som inte böjde sig för vilddjurets märke (Dan.3:12,18), Babylons version av guldkalven.

Den unge profeten blev lurad in i ett modernt evangelium.

(1 Kon.13:20) Men under det att de sutto till bords, kom HERRENS ord till profeten som hade fört honom tillbaka.

(21) Och han ropade till gudsmannen som hade kommit från Juda och sade: »Så säger HERREN: Därför att du har varit gensträvig mot HERRENS ord och icke hållit det bud som HERREN, din Gud, har givit dig,

(22) utan vänt tillbaka och ätit och druckit på den ort där han hade förbjudit, dig att äta och dricka, därför skall din döda kropp icke komma i dina fäders grav.»

Herren prövade den unge profeten; men det sades om honom att han **"icke hållit det bud"** som Herren hade gett, vilket var det samma som att ta del av avfallen andlig mat.

Han miste sitt liv på den platsen som så många idag. Den gamle profeten talade en lögn för personlig vinning. Den platsen hade "syrat" honom så att han nu var en falsk "förtjänst." (engelska: profit; en ordlek som inte fungerar på svenska, prophet/profit; översättarens anm.)

Vi måste respektera Guds Ord så mycket, att ingenting kan få oss på villovägar så att vi följer en annan Jesus. Vi måste vara vaksamma, för även ett kärll till hedrande bruk kan bli använt som ett kärll till vanhedrande bruk för att pröva oss.

Då den unge profeten återvände mötte honom ett lejon på vägen och dödade honom.

(1 Kon.13:26) ... därför har HERREN givit honom i lejonets våld, och det har krossat och dödat honom, i enlighet med det ord som HERREN hade talat till honom.»

Lejonet gavs tillåtelse av Gud att döda den som åt av den avfallna andliga maten.

(1 Pet.5:8) ... djävulen, går omkring såsom ett rytande lejon och söker vem han må uppsluka.

Djävulen måste ha tillåtelse av Gud att sluka honom. Han är förordnad att sluka avfallingar. Påföljden för den unge profetens avfällighet var att han inte kunde **"komma i dina fäders grav."** Detta betydde på ett andligt sätt att han inte blev förenad med sina fäder i döden, och därför kunde han inte vara delaktig i de rättfärdigas uppståndelse.

Den som tar del av ett falskt ord från en falsk Jesus kommer att mista sitt liv genom djävulen, och kommer inte att vara med vid de rättfärdigas uppståndelse.

(Upp.22:18) För var och en som hör de profetians ord, som stå i denna bok betygar jag detta: »Om någon lägger något till dem, så skall Gud på honom lägga de plågor om vilka är skrivet i denna bok.

(19) Och om någon tager bort något från de ord som stå i denna profetias bok, så skall Gud taga ifrån honom hans del i livets träd ... (Gal.1:8)

Men om någon, vore det ock vi själva eller en ängel från himmelen, förkunnar evangelium i strid mot vad vi hava förkunnat för eder, så vare han förbannad.

Herren prövade aposteln Paulus genom sin Ande.

(Apg.19:21) Efter allt detta bestämde sig Paulus genom Andens tillskyndelse, att över Macedonien och Akaja fara till Jerusalem. Och han sade: »Sedan jag har varit där, måste jag ock se Rom.»

Kap 7 Suverän Gud - För oss och genom oss

Paulus bestämde sig i Anden att han skulle fara till Jerusalem och sedan till Rom. Han kunde ha fått uppenbarelse endast av Gud eftersom det skulle ske i framtiden.

(Apg.20:22) Och se, bunden i Anden begiver jag mig nu till Jerusalem, utan att veta vad där skall vederfaras mig;

(23) allenast det vet jag, att den helige Ande i den ene staden efter den andra betygar för mig och säger att bojor och bedrävelser vänta mig.

Det var den Helige Ande som berättade för Paulus att han skulle fara till Jerusalem där han kunde förvänta sig att bli bunden och hamna i trångmål.

(Apg.21:4) Och vi uppsökte där lärjungarna och stannade hos dem i sju dagar. Dessa sade nu genom Andens tillskyndelse till Paulus att han icke borde begiva sig till Jerusalem.

Observera här att detta var precis tvärt emot vad den Helige Ande tre gånger innan hade sagt att Paulus skulle göra.

Jag tror att Paulus blev prövad av Anden för att se vem han skulle lyssna på. Andra lärjungar blev erbjudna ett nytt ord. Han fick ett tillfälle att lyda sitt kött och undvika det andliga korset, precis som i Bileams och den unge profetens fall.

(Apg.21:10) Under den tid av flera dagar, som vi stannade där, kom en profet, vid namn Agabus, dit ned från Judeen. (11) När denne hade kommit till oss, tog han Paulus' bälte och band därmed sina händer och fötter och sade: "Så säger den helige Ande: 'Den man som detta bälte tillhör, honom skola judarna så binda i Jerusalem, och sedan skola de överlämna honom i hedningarnas händer.'"

Efter att ha blivit tillsagd av Anden igen att gå till Jerusalem så blev han nu prövad genom mänsklig känslomhet.

(12) När vi hörde detta, både såväl vi själva som bröderna i staden honom att han icke skulle begiva sig upp till Jerusalem.

(13) Men då svarade Paulus: "Varför gråten I så och sargen mitt hjärta? Jag är ju redo icke allenast att låta mig bindas, utan ock att dö i Jerusalem, för Herren Jesu namns skull."

(14) Då han alltså icke lät övertala sig, gävo vi oss till freds och sade: "Ske Herrens vilja."

Paulus blev prövad genom mänsklig känslomhet och profetia och övervann. Han lydde det som Herren sade till honom, vilket ju är det allra viktigaste.

Herren kommer att pröva oss genom sin Ande för att se om vi kommer att tro på vad Han har sagt oss. Åt Abraham föddes en säd som länge hade lovats honom, Isak. Gud lovade att göra ett förbund med Isak och hans säd efter honom (1Mos.17:19), en säd som Gud sade skulle bli så talrik som himmelens stjärnor. (1Mos.15:5).

(1 Mos.15:6) Och han trodde på HERREN; och han räknade honom det till rättfärdighet.

Detta var inte nog för Gud; Abrahams tro måste prövas. Efter många års väntan i tro föddes så Isak. Då sattes han på ett ännu större prov.

(1 Mos.22:1) En tid härefter hände sig att Gud satte Abraham på prov. Han sade till honom: »Abraham!» Han svarade: »Här är jag.»

(2) Då sade han: »Tag din son Isak, din ende son, som du har kär, och gå bort till Moria land, och offra honom där såsom brännoffer, på ett berg som jag skall säga dig."

(Heb.11:17) Genom tron var det som Abraham frambar Isak såsom offer, när han blev satt på prov; ja, sin ende son frambar han såsom offer, han som hade mottagit löftena, (18) han till vilken det hade blivit sagt: "Genom Isak är det som säd skall uppkallas efter dig."

(19) Ty han tänkte på att Gud var mäktig att till och med uppväcka från de döda; från de döda fick han honom ock tillbaka, liknelsevis talat.

Kap 7 Suverän Gud - För oss och genom oss

Abraham trodde på Guds ursprungliga löfte till den grad att han tänkte, att även om han offrade Isak, så kunde Gud resa upp honom från döden och fullfölja löftet. Vi behöver tro de ursprungliga löftena över allt annat som vi ser och hör.

Gud kommer att pröva oss genom religion, pastorer eller välmenande vänner. Vi provas genom yttre omständigheter, men vi frestas av våra egna lustar och inte av Gud (Jak.1:12).

Gud väntade till sista sekunden innan Abraham skulle sticka kniven i Isak, och stoppade honom och sade: " Jag vet nu att du fruktar Gud." Det finns inget bevis på att vi tror på Guds löften förrän vi blir provade. Herren gav sedan en vädur åt Abraham som hade fastnat med hornen i ett snår, i stället för Isak, Abrahams säd.

Detta var förstås ett tecken på Jesus som dog i stället för all Abrahams säd, oss som tror medräknade. Jag bad en gång att Gud skulle ge mig en ny bil, vilket Han gjorde sex månader senare. Efter ytterligare ett år eller så sa Han att jag skulle sälja den.

Jag var lite bedrövad över detta och skulle hellre ha sålt min andra bil, som var mindre. Jag hade ju fem barn. Jag lydde Gud och satte min bil till försäljning genom tidningsannonser till ett hyggligt marknadspris. Efter att ha annonserat den ett par månader så frågade jag Herren varför det inte dök upp några köpare om Han nu ville att jag skulle sälja den.

Han sade: "Jag ville att du skulle offra den liksom Abraham offrade Isak." Jag sade: "Men Herre, Abraham offrade ju inte Isak."

Då insåg jag att Herren provade mig på samma sätt som Abraham för att se om jag skulle offra något som var viktigt för mig. Sedan sa Gud att jag skulle sälja min mindre bil i stället, som jag för tillfället inte behövde. Jag var lättad.

Gud kommer att säga till vår ande vad Han vill att vi ska göra. Drömmar, visioner, uppenbarelser eller ord från människor kommer att samtycka med vår ande, men inte med vårt kött. Då Gud vill ha oss att ta upp ett kors så kommer vi att bli satta på prov att inte göra det.

Vi kan också bli frestade att gå före Herren. En broder hade en vision som han trodde var från Gud. Jag upplevde att det var ett prov. I visionen berättade Herren åt honom att han skulle sälja allt vad han ägde och gå ut på missionsfältet.

Många andra kom tillbaka från missionsfältet sårade, därför att de var utsända av en religion, och inte av Gud. Vi funderade över om detta var ett sant ord från Gud eller ett prov. Jag ställde honom några frågor. Det uppdagades då att han var rädd att gå men att han inte ville missa Gud, och att han saknade tro.

Jag visste att denne broder var där hos oss för att bli matad med Ordet och bli förberedd för tjänst, men jag visste också att han inte var redo än. Jag rådde honom att be, men om Gud inte talade in i hans ande att gå ut, så skulle han nonchalera det.

Tack gode Gud att han gjorde så. Vi borde inte göra någonting om vi är osäkra på Guds direktiv. Vi borde inte bli ledda av profetior eller av drömmar och visioner om de inte stämmer överens med vår egen ande. Om de däremot stämmer överens med vår ande är de underbara bekräftelser och direktiv på det som vi i så fall står inför. Vi måste bli ledda av Guds Ande.

Om Gud lägger någonting bibliskt i vår ande så borde vi aldrig låta någon prata oss ur det. Petrus användes för att pröva Jesus just på detta sätt. Jesus sade till lärjungarna att han skulle dö i Jerusalem och Petrus tillrättavisade honom.

(Matt.16:22) Då tog Petrus honom avsides och begynte ivrigt motsäga honom och sade: »Beware dig Gud, Herre! Ingalunda får detta vederfaras dig.»

(23) Men han vände sig om och sade till Petrus: »Gå bort, Satan, och stå mig icke i vägen; du är för mig en stöttesten, ty dina tankar äro icke Guds tankar, utan människotankar.»

Jesus visste att Han skulle bli frestad av Satan genom Petrus att göra enligt sin egen köttliga vilja.

